

UZP/DKUE/KD/5/2014

Informacja o wyniku kontroli doraźnej następczej

1. Określenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, które było przedmiotem kontroli:

- Zamawiający:** Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.
w Olsztynie
Plac Gen. Józefa Bema 3
10-516 Olsztyn
- Rodzaj zamówienia:** usługi
- Przedmiot zamówienia:** Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu”
- Tryb postępowania:** zapytanie ofertowe/przetarg w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego - brak stosowania ustawy Pzp
- Wartość zamówienia:** 2.184.674,53 zł (tj. 543.505,46 euro)
- Środki UE:** Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VIII Regionalne Kadry Gospodarki, Działanie 8.1 Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie

2. Informacja o stwierdzeniu naruszeń lub ich braku:

Zamawiający - Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie, udzieliła w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu” szeregu zamówień na usługi szkoleniowe bez zastosowania przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo

zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”. Łączna wartość udzielonych zamówień wyniosła 1.670.704,82 zł brutto, tj. 415.639,57 euro.

W celu dokonania oceny dopuszczalności odstąpienia od stosowania przepisów ustawy Pzp, w pierwszej kolejności należy ustalić, czy WMARR S.A. jest zamawiającym w rozumieniu przepisów ustawy Pzp. W związku z tym należy odwołać się do art. 3 ustawy Pzp, przy czym analiza podmiotowości prawnej na gruncie ustawy Pzp spółek prawa handlowego, jaką jest Warmińsko – Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A., z uwagi na zakres regulacji tego przepisu, powinna opierać się co do zasady na dyspozycji art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp.

Stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt. 3, ustawę Pzp stosuje się do udzielania zamówień publicznych przez inne, niż jednostki sektora finansów publicznych, w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz jednostki sektora finansów publicznych i inne niż jednostki sektora finansów publicznych państwowe jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:

- a) finansują je w ponad 50%, lub
- b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
- c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
- d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego.

Dla uznania danej instytucji za zamawiającego na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp - tj. za „podmiot prawa publicznego” konieczne jest spełnienie warunku pierwszego (posiadania osobowości prawnej) i drugiego (szczególny cel działalności) oraz jednego z warunków określonych w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. a-d.

Z treści art. 20 ust. 1 statutu Warmińsko-Mazurskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały Rady Nadzorczej z dnia 24 sierpnia 2012 r. wynika, iż kapitał zakładowy Spółki dzieli się na 5 749 akcji. Zgodnie z listą akcjonariuszy przekazaną przez zamawiającego (stan na lipiec 2013 r.), 93,63 % akcji należy do Samorządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego, należącego do jednostek sektora finansów publicznych w rozumieniu art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz.1240 ze zm.). Tym samym ww. udziałowiec jest podmiotem, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, posiadającym ponad połowę udziałów w ww. Spółce. Powyższe pozwala na stwierdzenie, iż w stosunku do

Warmińsko – Mazurskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. realizuje się przesłanka wskazana w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy Pzp. Dodatkowo, Agencja prowadzi działalność w formie spółki akcyjnej, posiada zatem osobowość prawną.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy zatem rozważyć, czy Warmińsko – Mazurskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. została utworzona w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego i tym samym, czy do udzielanych przez nią zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy Pzp.

Pojęcie „potrzeb o charakterze powszechnym nie mających charakteru przemysłowego ani handlowego” („potrzeb w interesie ogólnym”) nie zostało zdefiniowane w żadnym akcie prawnym. Podjęcie próby określenia znaczenia tego pojęcia może nastąpić w oparciu o orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. W orzecznictwie ETS przyjmuje się, iż z potrzebami tego typu mamy zwykle do czynienia wtedy, gdy z przyczyn związanych z interesem publicznym państwo zdecydowało się samo świadczyć usługi, których celem jest zaspokojenie tych potrzeb, albo zachować na ich świadczenie decydujący wpływ. (wyrok ETS z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie C – 360/96 Gemeente Arnhem and Gemeente Rheden vs. BFI Holding). Tak więc państwo, tworząc podmioty prawa publicznego decyduje się (z przyczyn związanych z interesem ogólnym) pewne potrzeby zaspokajać samo, lub mieć decydujący wpływ na sposób zaspokajania tych potrzeb. Podmiot prawa publicznego zaspokajając potrzeby o charakterze powszechnym nie mające charakteru handlowego lub przemysłowego zasadniczo kieruje się względami innymi niż ekonomiczne.

W wyroku z dnia 15 stycznia 1998 r. w sprawie C – 44 /96 Mannesman Anlagenbau Austria AG and Others vs. Strohal Rotationsdruck GesmbH ETS stwierdził, iż z potrzebami o charakterze powszechnym mamy do czynienia w przypadku potrzeb, których zaspokojenie jest ściśle związane z instytucjonalną działalnością państwa, powinno służyć społeczeństwu jako całości i dlatego leży w interesie ogólnospołecznym. W tych okolicznościach nie jest ważna forma organizacyjno prawna, za pomocą której zaspokajane są te potrzeby, a pojęciem tym zostaną objęte zasadniczo wszelkie zadania ze swej istoty uważane za publiczne. Innymi słowy przez działalność publiczną należy rozumieć, każde działanie, które nie jest wykonywane w celu zaspokojenia pojedynczej, prywatnej potrzeby. Wśród potrzeb o charakterze powszechnym znajdują się takie, które mają charakter potrzeb zbiorowych, a ich zaspokojenie następuje w drodze świadczenia usług powszechnych poprzez bieżące i nieprzerwane świadczenie tych usług dla ogółu społeczeństwa.

Wskazać również należy, że w sytuacji, gdy podmiot wykonuje również inne zadania niż publiczne, rozstrzygające znaczenie ma ocena pierwotnego celu jego utworzenia. Jeżeli instytucja została utworzona w celu zaspokajania potrzeb powszechnych, a zaczęła

prowadzić także działalność gospodarczą nastawioną na zysk, utrzymuje ona status instytucji prawa publicznego nawet, jeżeli działalność w interesie powszechnym stanowi niewielką część w porównaniu z działalnością czysto handlową (*Zamówienia Publiczne w Unii Europejskiej*, Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa 2001 rok, s. 33-34). W orzeczeniu C – 44 /96 Trybunał zauważył, że jeżeli instytucja, której dotyczył spór została powołana w celu wytwarzania określonych dokumentów, które były ściśle powiązane z zamówieniami publicznymi i instytucjonalną działalnością Państwa, a zatem została ona powołana w celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym nie mających charakteru przemysłowego ani handlowego. Ustosunkowując się do kwestii, iż przedmiotowa działalność stanowi tylko niewielki procent działalności podmiotu, Trybunał uznał, że argument taki jest bez znaczenia tak długo jak długo będzie ona zaspokajać potrzeby o charakterze powszechnym.

Generalnie potrzeby o charakterze przemysłowym lub handlowym to te potrzeby, które są zaspokajane na rynku przez swobodnie konkurujące ze sobą przedsiębiorstwa (działające dla zysku). Natomiast potrzeby, które nie mają takiego charakteru, zaspokajane są poza tym rynkiem przez państwo lub jego instytucje. Jednakże sam fakt, iż istnieje prywatne przedsiębiorstwo oferujące ten sam zakres usług (istnieje konkurencja), nie daje podstaw do uznania, iż określona potrzeba może zostać uznana za posiadającą przymiot potrzeby o charakterze przemysłowym lub handlowym. Dopiero istnienie znacznej konkurencji na rynku może sugerować, iż nie mamy do czynienia z potrzebami, o których wspomina dyrektywa (por. M. Lemke, D. Piasta, *Analiza Orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w okresie 1999 – 2005*, UZP 2006 s. 20-21).

Warunkiem koniecznym dla uznania powszechności określonych działań nie musi być okoliczność, iż są one skierowane do całego społeczeństwa, wystarczające jest, aby określone świadczenia skierowane były do osób spełniających określone generalne warunki. Jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy w Olsztynie w postanowieniu z dnia 5 maja 2005 r. (sygn. sprawy IX Ca 196/05 niepubl.) w którym stwierdził, iż słowa „powszechny” użytego w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp nie należy interpretować jako dostępny dla wszystkich, ale w znaczeniu „dotyczący wielu”, „dostępny dla wielu” czy też dla tych, którzy spełniają warunki określone w odpowiedniej rangi przepisach.

Wykładni pojęcia działalności o charakterze użyteczności publicznej służącej zaspokojeniu powyższych potrzeb dokonał również Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 12 marca 1997 r., (sygn. akt. W 8/96), w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 2 pkt 7 i art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz.U. Nr 76, poz. 344 ze zm.). Zdaniem Trybunału, zadania o charakterze „użyteczności publicznej” należy rozumieć możliwie najszerszej i winny one być utożsamiane z zadaniami publicznymi, których realizacja ciąży na administracji rządowej i samorządowej. Do zadań

tych należy zaspokajanie potrzeb zbiorowych społeczeństwa. Wymieniając przykładowy katalog zadań o charakterze użyteczności publicznej TK wymienił: zaopatrywanie ludności w wodę, energię elektryczną, gazową i ciepłą, utrzymanie dróg i komunikacji, rozwój nauki, zapewnienie oświaty, opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, realizacja różnego rodzaju potrzeb kulturalnych.

Na podkreślenie zasługuje również orzeczenie ETS w sprawie C-18/01, w której Trybunał wskazał, że spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która stanowi własność i jest zarządzana przez lokalny lub regionalny organ samorządowy zaspokaja potrzeby o charakterze powszechnym, w rozumieniu dyrektywy, jeżeli zleca usługi celem promowania rozwoju przemysłowej lub handlowej działalności na obszarze właściwości tego regionalnego lub lokalnego organu. Celem ustalenia czy zaspokajana potrzeba nie ma charakteru przemysłowego lub handlowego, sąd krajowy powinien uwzględnić okoliczności, które zachodziły w momencie powoływania tej spółki oraz warunki, na jakich prowadzi ona swoją działalność, biorąc pod uwagę fakt, że nie jest jej podstawowym celem zysk, nie ponosi ona ryzyka związanego z jej działalnością oraz publiczne pochodzenie środków na finansowanie jej działalności.

Należy również wskazać, iż działalność prowadzona w celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego nie może być utożsamiana tylko i wyłącznie z działalnością właściwą dla gospodarki komunalnej w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. – o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9 poz. 23 ze zm.).

Z art. 7 statutu Warmińsko-Mazurskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie wynika, iż przedmiot działania Spółki stanowią przedsięwzięcia służące rozwojowi województwa warmińsko-mazurskiego i podnoszeniu konkurencyjności jego gospodarki, przygotowaniu przedsiębiorstw i struktur otoczenia biznesowego do współpracy międzynarodowej. Zgodnie z przedmiotem działania spółki określonym w jej statucie, Spółka może uczestniczyć w projektach dotyczących minimalizowania zagrożenia bezrobociem przez wspieranie inicjatyw gospodarczych tworzących nowe miejsca pracy, wsparcia dla samorządów zmierzających zrationalizować zarządzanie mieniem komunalnym i wszelkich inicjatywach przynoszących pożytek regionalnej społeczności.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy wskazać na treść załącznika nr III do dyrektywy klasycznej, w którym zawarto wykaz podmiotów lub kategorii podmiotów prawa publicznego, spełniających kryteria wymienione w art. 1 ust. 9 lit. a) – c) dyrektywy klasycznej, wśród których znajdują się agencje ustanowione w celu realizacji określonych funkcji lub zaspokajania potrzeb pojawiających się w poszczególnych sektorach publicznych, działające m. in. w dziedzinie promowania rozwoju gospodarczego, w dziedzinie rozwoju technologii i przedsiębiorstw, a także w dziedzinie doradztwa w zakresie przedsiębiorczości, handlu,

nauki, technologii i innowacji, itp. Dlatego też należy uznać, iż Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie spełnia kryteria uznania jej za podmiot utworzony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym nie mających charakteru przemysłowego ani handlowego.

Reasumując, należy stwierdzić, iż zgodnie z powyższymi ustaleniami, Warmińsko – Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. jest instytucją prowadzącą działalność ukierunkowaną na zaspokajanie potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, w której jednostki sektora finansów publicznych posiadają ponad połowę udziałów. Powinna ona zatem zostać zakwalifikowana do kategorii zamawiających określonych w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp, tzw. podmiotów prawa publicznego, a zatem podmiotowo zobowiązanych do stosowania przepisów ustawy Pzp przy odpłatnym nabywaniu dostaw, usług oraz robót budowlanych.

Wobec ustalenia istnienia obowiązku stosowania przepisów ustawy Pzp przez WMARR S.A., analizy wymaga również zakres przedmiotowy zamówień udzielanych przez zamawiającego w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu”.

Zgodnie z treścią wniosku o dofinansowanie ww. projektu, projekt „Wiedza kluczem do sukcesu” obejmuje IV moduły:

- I - Budowa strategii innowacyjnych.
- II - Dywersyfikacja działalności firmy.
- III - Współpraca sieciowa.
- IV - Efektywność energetyczna i ochrona środowiska.

Dodatkowo dla kadry zarządzającej i właścicieli firm, projekt zakładał realizację szkoleń - Strategia zarządzania firmą.

Dla wszystkich uczestników szkoleń przewidziano również udział w doradztwie związanym ze zrealizowanymi szkoleniami (w ramach każdego modułu). Projekt przewidywał również realizację usługi doradztwa w zakresie budowy strategii innowacyjnych.

Zgodnie z przedstawionym wyżej wykazem zamówień, zamawiający udzielił w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu” 10 zamówień na usługi szkoleniowe i doradcze (2 postępowania zostały unieważnione). Łączna wartość udzielonych zamówień (suma wynagrodzeń wykonawców) wyniosła 1.670.704,82 zł brutto, tj. 415.639,57 euro. Żadne z ww. zamówień nie zostało udzielone na podstawie przepisów ustawy Pzp.

Nie ulega wątpliwości, że dla ustalenia, czy w sprawie można mieć do czynienia z jednym zamówieniem, czy też z odrębnymi zamówieniami konieczna jest analiza okoliczności konkretnego przypadku. W przedmiotowej sprawie niezbędne staje się dokonanie takiej analizy na tle prawa krajowego i europejskiego.

Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy Pzp podstawą ustalenia wartości zamówienia jest całkowite szacunkowe wynagrodzenie wykonawcy, bez podatku od towarów i usług, ustalone przez zamawiającego z należytą starannością. Jednocześnie w myśl art. 32 ust. 2 ustawy Pzp zamawiający nie może w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy dzielić zamówienia na części lub zaniżać jego wartości. Sens normatywny tego przepisu sprowadza się do ustalenia, iż zamawiający nie może dokonywać podziału zamówienia (zaniżać jego wartości) w taki sposób, aby na skutek ustalenia wartości dla każdej z wydzielonych części zamówienia doszło do nieuprawnionego wyłączenia stosowania przepisów ustawy Pzp odnoszących się do zamówień o wartości powyżej określonego progu, czy też, z drugiej strony, do nieuprawnionego zastosowania przepisów odnoszących się do zamówień o wartości poniżej określonego progu. Innymi słowy nie jest zakazany sam podział jednego zamówienia na części, ale jest zakazany taki podział, którego skutkiem jest uniknięcie stosowania przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp właściwych dla zamówienia o określonej wartości szacunkowej.

Powyższe znajduje swoje odzwierciedlenie w treści art. 32 ust. 4 ustawy Pzp, w myśl którego jeżeli zamawiający dopuszcza możliwość składania ofert częściowych albo udziela zamówienia w częściach, z których każda stanowi przedmiot odrębnego postępowania, wartością zamówienia jest łączna wartość poszczególnych części zamówienia. Oznacza to, iż zamawiający może z określonych względów (organizacyjnych, ekonomicznych, celowościowych itp.) dokonać podziału jednego zamówienia na części, dla których to będzie prowadził odrębne postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, ale wartością każdej z części zamówienia będzie łączna wartość wszystkich części zamówienia. W konsekwencji przy udzieleniu każdej z części zamówienia zamawiający będzie zobowiązany do stosowania przepisów ustawy Pzp właściwych dla łącznej wartości zamówienia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalenie, czy poszczególne zamówienia udzielane odrębnie przez zamawiającego stanowią w świetle art. 32 ust. 2 ustawy Pzp odrębne zamówienia, powinno być dokonywane - co do zasady - w oparciu o kryterium tożsamości przedmiotowej zamówienia. Pomocnicze znaczenie ma kryterium tożsamości czasowej zamówienia i możliwości wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę.

Z dokumentacji postępowań przekazanej przez zamawiającego wynika, iż usługi szkoleniowe świadczone w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu” spełniają kryterium tożsamości przedmiotowej. Przykładowo: przedmiotem zapytania ofertowego z dnia 25 maja 2012 r. była realizacja szkoleń z zakresu:

Moduł I - Budowa strategii innowacyjnych: obejmują tematykę: korzyści z bycia innowacyjnym, strategii innowacji na poziomie firmy, określanie i zarządzanie ryzykiem związanym z innowacjami, źródła innowacji;

Moduł II - Dywersyfikacja działalności firmy: dot. zarządzania i planowania, dywersyfikacji inwestycji, technologii, B+R i produkcji, produktów/usług, dostaw i odbiorców, dywersyfikacji rynków - internacjonalizacja działalności, dywersyfikacja marketingu;

Moduł III - Współpraca sieciowa, obejmuje tematykę: istota inicjatywy klastrowej, efektywna współpraca, zarządzanie i marketing w strukturach sieciowych, budowanie wizerunku, współpraca międzynarodowa, współdzielenie wiedzy i współpraca ze sferą B+R, innowacje w klastrze;

Moduł IV - Efektywność energetyczna i ochrona środowiska, obejmuje tematykę: polityka energetyczna, aspekty ekologiczne w działalności gospodarczej, obowiązki związane z ochroną środowiska, prawne aspekty ochrony środowiska;

Moduł V - Strategia zarządzania firmą, obejmuje tematykę z zakresu rozwoju kompetencji potrzebnych do samodzielnego planowania i wdrażania strategii zarządzania firmą.

Z powyższego zakresu tematycznego wynika, iż tematyka szkoleń w ramach poszczególnych modułów była komplementarna wobec siebie, wzajemnie się uzupełniająca, o dalekim stopniu podobieństwa, a zatem można mówić o tożsamości przedmiotowej poszczególnych szkoleń, co potwierdza fakt objęcia jednym postępowaniem wszystkich wskazanych modułów. Z przekazanej dokumentacji nie wynika, jakim kluczem kierował się zamawiający przy podziale zamówień - poszczególne postępowania obejmowały jeden, kilka lub wszystkie moduły objęte projektem. Nie ulega jednak wątpliwości fakt, iż tożsame przedmiotowo moduły znajdują się w każdym z udzielanych przez zamawiającego zamówień pn. „Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu”.

Ponadto należy podkreślić, iż 4 zamówienia z wykazu obejmują „Usługę przeprowadzenia doradztwa w zakresie tworzenia strategii innowacyjnych oraz stworzenie opracowania pn. Strategia innowacyjna dla Firmy...”. Przedmiotem zamówienia wszystkich postępowań o ww. nazwie jest *przeprowadzenie doradztwa w zakresie tworzenia strategii innowacyjnych oraz stworzenie opracowania pn. „Strategia Innowacyjna dla firmy ...” Doradztwo odbywać się będzie w siedzibie firmy lub w innym miejscu wskazanym przez zamawiającego. W trakcie spotkań tworzone będą kolejne elementy strategii:*

a) opracowanie analizy konkurencyjnej przedsiębiorstwa pod kątem oferowanych produktów lub usług,

b) opracowanie analizy potencjału przedsiębiorstwa w najważniejszych obszarach funkcjonowania,

- c) opracowanie analizy w zakresie definiowania rynków docelowych działalności przedsiębiorstwa,*
- d) opracowanie analizy SWOT przedsiębiorstwa pod kątem produktów lub usług przedsiębiorcy,*
- e) opracowanie celów strategicznych w zakresie rozwoju firmy z uwzględnieniem produktów i usług innowacyjnych,*
- f) opracowanie w zakresie diagnozy i definiowania innowacji jako elementu osiągnięcia przewagi konkurencyjnej na rynku,*
- g) opracowanie i wskazanie wraz z uzasadnieniem wyboru działań w ramach planowanej strategii przez przedsiębiorcę,*
- h) opracowanie analizy w zakresie wielkości kosztów niezbędnych do sfinansowania działań koniecznych do zrealizowania opracowanej strategii,*
- i) opracowanie analizy oceny opłacalności podjętych działań strategicznych,*
- j) opracowanie wstępnego harmonogramu wdrażania strategii.*

Należy zauważyć, że również w tym przypadku zachodzi tożsamość przedmiotowa wskazanych zamówień w odniesieniu do zamówień udzielanych pod nazwą Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach w ramach projektu „Wiedza kluczem do sukcesu”, a szczególnie w odniesieniu do modułu I - Budowa strategii innowacyjnych. Tematyka wszystkich ww. szkoleń i usług doradczych dotyczy zarządzania przedsiębiorstwem w celu podniesienia jego konkurencyjności na rynku.

Analizując udzielone zamówienia pod kątem możliwości wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę, należy wskazać, że oferty na realizację poszczególnych zamówień były składane przez tych samych wykonawców. Przykładowo, wykonawca Fundacja Conrad Institute złożył ofertę na realizację 2 zamówień pn. „Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach...” (w tym moduły: I, II, III, V) i 2 pn. „Usługa przeprowadzenia doradztwa w zakresie tworzenia strategii innowacyjnych...”. Wykonawca Stowarzyszenie REFA Wielkopolska składał oferty na 2 zamówienia pn. „Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach...”, oferując szkolenia w ramach wszystkich ww. modułów. Kolejnym przykładem może być wykonawca Waldemar Kozłowski, który złożył ofertę na realizację 5 zamówień pn. „Przeprowadzenie szkoleń oraz doradztwa po szkoleniach...” - moduły II i V. Ponadto z wykazu wynika, iż oferty także wielu innych wykonawców powtarzały się w odrębnych postępowaniach, co świadczy o tym, iż spełniona została przesłanka podmiotowa wskazująca na możliwość wykonania ww. zamówień przez jednego wykonawcę.

Należy także zauważyć, że wszystkie ww. zamówienia były objęte jednym projektem, zatem zamawiający przewidywał ich udzielenie w ustalonej perspektywie czasowej. Tym samym spełniona została także przesłanka czasowa.

Z analizy okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika zatem, że odrębne oszacowanie zamówień na usługi szkoleniowe i doradcze było błędne. Zamówienia te spełniają wszystkie kryteria wskazujące na konieczność zsumowania ich wartości. Jako, że są ze sobą tożsame i ich przeznaczenie jest takie samo, mogą być wykonywane przez jednego wykonawcę. Wreszcie, w niniejszym stanie faktycznym, usługi były możliwe do przewidzenia w określonej perspektywie czasowej. Odrębne wartości szacunkowe większości spośród ww. zamówień mieściły się w przedziale od 73.170,73 zł netto do 768.000,00 zł netto, a zatem przekraczały próg 14.000 euro, natomiast cztery – miały wartość niższą od 14.000 euro. Biorąc jednak pod uwagę ww. argumentację wskazującą na obowiązek łącznego ustalania wartości ww. usług szkoleniowych zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy Pzp, należy przyjąć, że do wszystkich ww. zamówień miały zastosowanie przepisy ustawy Pzp, gdyż ich łączna wartość przekraczała 14.000 euro.

Reasumując: Warmińsko-Mazurska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Olsztynie, będąc zamawiającym w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp i udzielając zamówień o wartości przekraczającej 14.000 euro, zobowiązana była do stosowania przepisów ustawy Pzp w celu udzielenia tych zamówień. Zaniechanie stosowania przepisów ustawy Pzp spowodowało przede wszystkim naruszenie przez zamawiającego art. 40 ust. 3 i art. 11 ust. 7 ustawy Pzp poprzez brak przekazania ogłoszeń o ww. zamówieniach Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej. Zaniechanie to stanowi także naruszenie art. 7 ust. 1 i 3 ustawy Pzp, to jest naruszenie podstawowych zasad udzielania zamówień publicznych, zgodnie z którymi zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, a zamówienie udzielane jest wyłącznie wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

Ponadto informuję, że zgodnie z art. 167 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych zamawiającemu przysługuje prawo zgłoszenia do Prezesa Urzędu zastrzeżeń od wyniku kontroli doraźnej następczej w terminie 7 dni od dnia doręczenia informacji o wyniku kontroli.